

har været paa Krigsfod. Men hvori ligger saa den Forskel, at det ene Lazaret betragtes som havende været paa Krigsfod, det andet ikke? Herom oplyser Finansministeren, at Forskellen er den, at de, der laa i Vejle, fik 5 Skilling i Undermunderingsgodtgørelse pr. Dag, hvorimod de, der laa i Assens, kun fik 3 Skilling. Anden Forskel, staar der i Betænkningen, findes der ikke. Nu forekommer det mig rigtigt nok, at dette er en mærkelig Grund til at nægte Veterangaven. Det ser nærmest ud, som om man har narret de Sygepassere, der kom til at ligge i Assens, for 2 Skilling i Undermunderingsgodtgørelse pr. Dag. Det fik naturligvis være, 2 Skilling er jo ikke Alverden. Man maa være paa det rene med, at i 1864 var Soldaterne ikke saa oplyste, som de er nu til Dags; nu til Dags skulde de vist nok have gjort Ophævelser og forlangt de 2 Skilling, 4 Øre, mere pr. Dag. Den Gang har det naturligvis gaaet lettere; det var en Ordning, som blev dikteret af de militære overordnede. Men fordi man i 1864 har, om jeg saa maa sige, narret disse Sygepassere for 2 Skilling i Undermunderingsgodtgørelse pr. Dag, synes jeg ikke, man skulde gaa det Skridt videre at nægte dem Veterangaven, thi faktisk har dog Arbejdet været ganske det samme paa Lazarettet i Assens som i Vejle, og Soldaterne kan dog ikke gøre for, at de er blevet sendt til Lazarettet i Assens og ikke til Vejle. Soldaterne bestemmer dog ikke selv, hvor de skal hen, de bliver jo udkommanderet. Begge Lazaretter var oprettede for at modtage saarede fra Fronten, og alle Sygepassere, baade de fra Assens og de fra Vejle, var udkommanderede for at pleje disse saarede. Jeg ser ikke, at der er nogen som helst Grund til at nægte de Sygepassere, der var paa Lazarettet i Assens, Veterangaven. Det er ganske naturligt, at disse gamle Soldater, som hele deres Levetid eller i det meste af den har gaaet og været stolte af, at de har været med i Krigen, nu bliver meget skuffet, ikke alene over at de gaar Glip af den Indtægt, som de 100 Kr. pr. Aar vilde være for saadanne gamle Folk, men ogsaa over, at de derved, at Veterangaven bliver dem nægtet, faar Stempel som anden Klasses Soldater og paa en Maade bliver degraderet. Hidtil har de troet, at de var virkelige Soldater, der havde været med i Krigen, og nu paa en Gang faar de at vide, at de ikke har været med i Krigen.

Jeg tillader mig derfor at foreslaa, at dette Andragende henvises til den højterede Finansministers nærmere Overvejelse.

Finansministeren (Brandes): Om det første Andragende, der er nævnt i Dag af den ærede Ordfører (Mads Larsen), er der fuldkommen Enighed mellem det ærede Finansudvalg og Finansministeren, en Enighed, der gaar ud paa, at den paagældende Enke ikke efter Loven har Ret til nogen Understøttelse som Enke efter en Invalid, idet Ægteskabet først er indgaaet efter Krigens Afslutning og Invaliditetens Paadragelse, og da har hun ifølge Loven ingen Ret til at faa den Understøttelse, som tilkommer Invaliders Enker. Men jeg maa forstaa det ærede Finansudvalgs Henstilling til mig saaledes, at man selvfølgelig ikke ønsker, at Finansministeren skal gaa imod Lovbestemmelsen, men man ønsker, at der skal tillægges denne meget gamle Kone en Understøttelse og af en saadan Art, som Finansministeriet mener at kunne bevilge, og som naturligvis Finansministeriet maa søge Rigsdagens Samtykke til. Da jeg forstaa Udvalgets Henstilling til Overvejelse paa denne Maade, skal jeg, hvis denne Henstilling vedtages her i Folketinget, være villig til at stille Forslag om en saadan Understøttelse til Enken efter Invalid Møller.

Jeg er derimod ikke saa heldig at kunne være enig med det ærede Medlem fra Nykøbing Falster (Valdemar Olsen), som har foreslaaet, at et Andragende, som Finansudvalget ikke foreslaar henvist til Finansministeren, alligevel skal henvises til mig. Det gælder en tidligere Sygepasser Skræder Høyer, som var Sygepasser ved Lazarettet i Assens under Krigen i 1864. Det ærede Medlem vil gøre gældende, at denne Mand bør betragtes som Veteran, og at hele Forskellen mellem ham og de andre Veteraner — for saa vidt angaar Sygepassere — er, at han ikke modtog den samme Undermunderingsgodtgørelse, som andre har modtaget, han har kun modtaget 3 Skilling daglig, medens andre har modtaget 5 Skilling, og at dette er Grunden til, at man ikke vil betragte ham som Veteran. Saaledes ligger Sagen imidlertid ikke. Lovens Ord er ganske klare, og i Loven staar, at kun de Afdelinger og Institutioner, der har været paa Krigsfod, kan komme i Betragtning, kun de Soldater, som har været brugte i Afdelinger, der var paa Krigsfod, eller har deltaget i Arbejdet ved Institutioner, der har været stillede paa Krigsfod, kan faa Hædersgaven. Saa spørges der altsaa, om Lazarettet i Assens var sat paa Krigsfod, og dertil maa man svare efter de Oplysninger, der foreligger for Krigsministeriet: Nej, det var det ikke. Og da